Sampel Teks Aksara Jawa dengan Fonta Tuladha Jejeg

Sampel teks aksara Jawa dengan alih aksara secara kasar ke aksara Latin di sampingnya.

Contoh 1. Serat Rangsang Tuban

꧋ꦱꦼꦫꦠ꧀ꦫꦁꦱꦁꦠꦸꦧꦤ꧀

꧋ꦱꦼꦫꦠ꧀ꦫꦁꦱꦁꦠꦸꦧꦤ꧀꧈ ꦚꦫꦶꦪꦺꦴꦱꦏꦺꦤ꧀ꦭꦭꦩ꧀ꦥꦃꦲꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦥꦔꦺꦫꦤ꧀ꦏꦏꦭꦶꦃꦲꦶꦁꦤꦒꦫꦶꦠꦸꦧꦤ꧀꧈ ꦲꦗꦸꦗꦸꦭꦸꦏ꧀ꦱꦁꦥꦔꦺꦫꦤ꧀ꦮꦫꦶꦃꦏꦸꦱꦸꦩꦱꦂꦠꦱꦁꦥꦔꦺꦫꦤ꧀ꦲꦢꦶꦥꦠꦶꦲꦤꦺꦴꦩ꧀꧈ ꦮꦂꦱꦏꦸꦱꦸꦩ꧈ ꦔꦤ꧀ꦠꦺꦴꦱ꧀ꦱꦠꦩꦠꦶꦁꦕꦫꦶꦪꦺꦴꦱ꧀꧉ ꦥꦼꦛꦶꦏꦤ꧀ꦱꦏꦶꦁꦱꦼꦫꦠ꧀ꦮꦺꦝ꧀ꦝꦥꦫꦪ꧈ ꦲꦁꦒꦶꦠꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦲꦼꦩ꧀ꦥꦸꦩꦤꦺꦃꦒꦸꦤꦲꦶꦁꦤꦒꦫꦶꦭꦩꦺꦴꦔꦤ꧀꧈ ꦏꦲꦁꦒꦶꦠ꧀ꦢꦺꦤꦶꦁ

ꦏꦶꦥꦢ꧀ꦩꦱꦸꦱꦱ꧀ꦠꦿ꧈

ꦠꦶꦪꦁꦩꦂꦢꦶꦏꦲꦶꦁꦏꦁꦩꦂꦱꦸꦢꦶꦏꦱꦸꦱꦱ꧀ꦠꦿꦤ꧀ꦗꦮꦶ

ꦲꦶꦁꦱꦸꦫꦏꦂꦠ꧈

ꦤꦭꦶꦏꦠꦲꦸꦤ꧀ 1900

꧋ꦏꦲꦼꦕꦥ꧀ꦮꦺꦴꦤ꧀ꦠꦼꦤ꧀ꦲꦶꦁꦥꦔꦼꦕꦥꦤ꧀ N.V. ꦧꦸꦢꦶꦈꦠꦩ

ꦲꦶꦁꦱꦸꦫꦏꦂꦠ꧈

1912.

꧋ꦲꦶꦁꦤꦒꦫꦶꦠꦸꦧꦤ꧀꧈ ꦮꦺꦴꦤ꧀ꦠꦼꦤ꧀ꦲꦶꦁꦏꦁꦗꦸꦩꦼꦤꦼꦁꦤꦡꦧꦶꦤꦡꦫ꧈ ꦲꦗꦸꦗꦸꦭꦸꦏ꧀ꦥꦿꦧꦸꦱꦶꦤ꧀ꦢꦸꦥꦠꦶ꧈ ꦲꦒꦼꦁꦏꦫꦠꦺꦴꦤ꧀ꦲꦶꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦲꦁꦒꦿꦺꦲꦏꦺꦤ꧀ꦥꦫꦫꦠꦸꦲꦶꦁꦲꦠꦱ꧀ꦲꦔꦶꦤ꧀꧈ ꦲꦶꦁꦧꦮꦃꦲꦔꦶꦤ꧀꧈ ꦱꦁꦥꦿꦧꦸꦠꦤ꧀ꦱꦃꦲꦔꦼꦭꦂꦗꦗꦲꦤ꧀꧈ ꦩꦶꦱꦸꦮꦸꦫꦶꦁꦲꦱ꧀ꦩꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦲꦔꦺꦧꦼꦏ꧀ꦠꦶꦗꦒꦢ꧀꧈ ꦥꦫꦫꦠꦸꦱꦩꦶꦱꦸꦪꦸꦢ꧀ꦱꦩꦮꦶꦠꦧꦺꦴꦠꦼꦤ꧀ꦏꦭꦪꦤ꧀ꦏꦒꦼꦧꦒ꧀ꦲꦶꦁꦥꦼꦫꦁ꧈ ꦲꦁꦒꦼꦥꦶꦥꦸꦤ꧀ꦱꦩꦶꦲꦩ꧀ꦧꦛꦫ꧉ ꦱꦁꦥꦿꦧꦸꦤꦼꦔꦼꦤꦏꦺꦤ꧀ꦏꦥꦿꦮꦶꦫꦤ꧀꧈ ꦩꦶꦭꦲꦶꦁꦏꦁꦥꦫꦲꦧ꧀ꦢꦶꦱꦩꦶꦈꦭꦃꦏꦱꦩ꧀ꦥꦸꦂꦤꦤꦶꦁꦏꦮꦽꦃꦥꦼꦫꦁ꧈ ꦲꦗꦶꦗꦪꦏꦮꦶꦗꦪꦤ꧀꧈ ꦏꦢꦶꦒ꧀ꦢꦪꦤ꧀ꦭꦤ꧀ꦏꦤꦸꦫꦒꦤ꧀꧈ ꦱꦩꦶꦠꦼꦒꦸꦃꦠꦶꦩ꧀ꦧꦸꦭ꧀꧈ ꦧꦺꦴꦠꦼꦤ꧀ꦮꦺꦴꦤ꧀ꦠꦼꦤ꧀ꦲꦶꦁꦏꦁꦠꦼꦝꦱ꧀ꦠꦥꦏ꧀ꦥꦭꦸꦤꦶꦁꦥꦚ꧀ꦝꦺꦱꦶꦱꦤꦶꦁꦒꦸꦫꦶꦤ꧀ꦢ꧈ ꦭꦶꦩ꧀ꦥꦢ꧀

Serat Rangsang Tuban

Serat Rangsang Tuban, nyariyosaken lalampahanipun pangéran kakalih ing Nagari Tuban, ajujuluk Sang Pangéran Warih Kusuma sarta Sang Pangéran Adipati Anom, Warsa Kusuma, ngantos satamating cariyos. Peṭikan saking Serat Wéḍḍaparaya, anggitanipun Empu Manehguna ing Nagari Lamongan, kaanggit déning

Ki Padmasusastra,

Tiyang mardika ingkang marsudi kasusastran Jawi

Ing Surakarta,

Nalika taun 1900

Kaecap wonten ing pangecapan N.V. Budi Utama

Ing Surakarta

1912.

Ing Nagari Tuban, wonten ingkang Jumeneng Natabinaṭara, ajujuluk Prabu Sindupati, ageng karaton-ipun, angrèhaken para ratu ing atas angin, ing bawah angin, Sang Prabu tansah angelar jajahan, misuwuring asmanipun angébekti jagad, para ratu sami suyud samawita boten kalayan kagebag ing perang, anggepipun sami am-baṭara. Sang Prabu nengenaken kaprawiran, mila ingkang para abdi sami ulah kasampurnaning kawruh perang, aji jaya kawi-jayan, kadigdayan lan kanuragan, sami teguh timbul, boten wonten ingkang teḍas tapak paluning panḍé sisaning gurinda, limpad

ing wiwéka sugih gelar paningkeping satru sekti boten kanyanan ing mengsah, sumerepipun sampun kasèp kalebet ing byuhakalawerit, angèl wenganipun, kontaping kaprawiran, kasudiran sarta kaweganing pasang gelar wau: adamel mirising para ratu ingkang dèrèng sami kawengku ing jajahanipun Nagari Tuban. Garwanipun Sang Prabu sangang dasa sanga, nanging putranipun namung kakalih sami kakung, ingkang sepuh mijil saking garwa pangrembé turasing Panḍita, kaparingan nama Radèn Warih Kusuma, ingkang anèm miyos saking garwa padmi putraning ratu, kaparingan nama Radèn Warsa Kusuma, punika ingkang ginaḍang anggentosi Karatonipun ingkang Rama, Radèn kakalih rukun anggènipun saduluran, Radèn sepuh sanget momong ḍateng ingkang rayi, sarta ajrih asih narimah ing pandum ingkang sampun dados leresipun jumeneng Pangèran Ageng dados wewengkuning praja. Radèn anèm sanget tresna saha rumengkuh ageng gunganipun ḍateng ingkang raka prasasat ḍateng ingkang rama, mila jumenengipun Pangéran Adipati boten adamel kemèronipun ḍateng ingkang rama, saking ingkang rayi rumaos kawengku ḍateng ingkang raka.

Sang Prabu sanget pirena ing galih hanguningani rukunipun ingkang putra anggènipun saduluran, acipta baḍé boten wonten sambékala ingkang ḍumawah ḍateng putra: bilih Sang Prabu sampun murud ḍateng tepet suci.

Jumenengipun Sang Prabu antawis pikantuk 50 taun dumugi yuswa 75 taun nanḍang gerah sarira sadaya, Sang Nata karaos baḍé puput yuswanipun, ingkang putra sami ingandikan, wonten ing

dagan sami angujungi sampéyanipun ingkang rama sarta sami lara karuna sumerep nétyanipun ingkang rama sampun asawang kunarpa, Ingkang rama angendika lirih: kulup sakaroné gerah Ingsun kaya wus ora waluya déning husada, Ingsun bakal kumeka ing pati, sira sakaroné dibecik sapungkuringsun, Sang Pangéran tansah sami carocosan, Sang Prabu mapat lajeng sèda, tangis gumuruh salebeting pura, Sang Pramèswari sarta para garwa pangrembé sami rempu ing galih koncatansih ing raka kados coploking sosotya saking embanan.

Sang pangéran kakalih lajeng matah bab upakartining layon, boten dangu sampun samapta, Sang Prabu lajeng kaangkataken kalayan pakurmatan ageng, kasarèkaken ing astana nunggil para luluhuripun.

Tiḍeming praja antawis 7 dinten, karsanipun Sang Pangéran Warih Kusuma ingkang rayi Sang Pangéran Adipati Warsa Kusuma kaangkat jumeneng ratu anggentosi ingkang rama suwargi, kalampahan mawi pakurmatan ageng sarta mawi kajenengan para ratu ingkang nunggil jaman kaliyan Sang Nata, misuwuring asmanipun Sang Prabu sahiriblan ingkang rama, pikekahing praja ingkang dados tanggulanging mungsuh sekti namung Sang Pangéran Warih Kusuma.

Kacariyos Sang Pangéran Warih Kusuma dèrèng mawi krama, kagungan pacangan sangkaning timur kaleresan ḍèrèkipun naksanak piyambak saking bibi, kala samanten dèrèng diwasa, sapunika sampun nèḍèng birahi, karsanipun Sang Pangéran baḍé nglamar ḍateng ingredi, pamit ḍateng ingkang rayi Sang Prabu,

ꦚꦫꦶꦪꦺꦴꦱꦏꦺꦤ꧀ꦏꦂꦱꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦮꦲꦸꦥꦸꦤꦶꦏ꧈ꦲꦮꦶꦠ꧀ꦧꦺꦴꦠꦺꦤ꧀ꦤꦩꦸꦁꦮꦗꦶꦧ꧀ꦧꦶꦥꦸꦤ꧀ꦲꦶꦔꦒꦺꦱꦁꦩꦮꦏꦿꦩ꧈ꦲꦶꦁꦏꦁꦭꦁꦏꦸꦁꦥꦼꦂꦭꦸꦲꦔꦺꦱ꧀ꦠꦺꦴꦏꦏꦺꦤ꧀ꦥꦶꦮꦼꦭꦶꦔꦶꦁꦏꦏꦶꦱꦁꦥꦟ꧀ꦝꦶꦠꦲꦶꦁꦏꦁꦱꦩ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦩꦸꦫꦸꦢ꧀ꦝꦠꦼꦁꦲꦶꦁꦗꦩꦤ꧀ꦏꦻꦭꦔꦤ꧀꧈ꦪꦺꦤ꧀ꦥꦶꦤꦕꦁꦱꦁꦏꦤꦶꦁꦭꦫꦺꦏꦭꦶꦪꦤ꧀ꦌꦟ꧀ꦝꦁꦮꦿꦼꦱ꧀ꦠꦶꦱꦸꦠꦤꦶꦁꦲꦸꦩ꧀ꦧꦸꦭ꧀ꦩꦸꦢꦭ꧀꧈ꦥꦠꦸꦠꦤ꧀ꦱꦏꦶꦁꦌꦤ꧀ꦢꦁꦱꦝꦺꦫꦺꦏꦶꦁꦧꦶꦧꦶ꧉ꦱꦁꦥꦿꦧꦸꦱꦫꦺꦁꦩꦶꦝꦔꦼꦠ꧀ꦪꦺꦤ꧀ꦲꦶꦁꦏꦁꦫꦏꦧꦝꦺꦥꦭꦏꦿꦩꦱꦏꦭꦁꦏꦸꦁꦥꦶꦫꦺꦤꦲꦶꦁꦥꦁꦒꦭꦶꦃ꧈ꦭꦗꦼꦁꦲꦝꦝꦮꦸꦃꦏꦂꦱꦔꦠꦼꦫꦏꦺꦤ꧀ꦥꦶꦪꦩ꧀ꦧꦏ꧀ꦲꦶꦁꦠꦶꦤ꧀ꦢꦏꦶꦥꦸꦤ꧀ꦲꦶꦁꦏꦁꦫꦏꦱꦁꦥꦔꦺꦫꦤ꧀꧈ꦩꦼꦛꦸꦏ꧀ꦌꦟ꧀ꦝꦁꦮꦿꦼꦱ꧀ꦠꦶꦝꦠꦼꦁꦲꦶꦁꦔꦿꦼꦢꦶ꧈ꦠꦶꦪꦁꦱꦥꦿꦗꦲꦺꦴꦠꦼꦂꦱꦩꦶꦠꦠꦠꦠ꧉

nyariyosaken karsanipun wau punika, awit boten namung wajibipun ingagesang mawa krama, ingkang langkung perlu angèstokaken piwelinging kaki Sang Paṇḍita ingkang sampun murud ḍateng ing jaman kailangan, yèn pinacang sangkaning laré kaliyan Èṇḍang Wresti sutaning umbul mudal, patutan saking Éndang saḍèrèking bibi. Sang Prabu sareng miḍanget yèn ingkang raka baḍé palakrama saka langkung pirena ing panggalih, lajeng aḍaḍawuh karsa ngateraken piyambak ing tindakipun ingkang raka Sang Pangéran, meṭuk Èṇḍang Wresti ḍateng ingredi, tiyang sapraja oter sami tata-tata.

Contoh 2. Sebuah artikel di Pusaka Jawi

꧅ꦧꦧꦢꦶꦁꦏꦧꦸꦢꦪꦤ꧀ꦗꦮꦶ꧉

ꦱꦏꦶꦁ R. ꦝ꧀ꦮꦶꦗꦮꦶꦪꦠ꧉

VIII.

꧋ꦩꦗꦥꦲꦶꦠ꧀ꦗꦩꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦢꦺꦮꦶꦠꦿꦶꦧꦸꦮꦤꦠꦸꦁꦒꦢꦺꦮꦶ꧈ꦠꦲꦸꦤ꧀ 1328 — 1350꧉

꧋ꦏꦕꦫꦶꦪꦺꦴꦱ꧀꧈ꦱꦺꦢꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦱꦁꦥꦿꦧꦸꦗꦪꦤꦒꦫ (ꦲꦶꦁꦠꦲꦸꦤ꧀ 1328) ꦧꦺꦴꦠꦺꦤ꧀ꦲꦠꦶꦭꦂꦥꦸꦠꦿꦏꦏꦸꦁ꧈ꦥꦿꦩꦶꦭꦱꦥꦸꦤꦶꦏꦲꦶꦁꦏꦁꦏꦒꦸꦔꦤ꧀ꦮꦼꦮꦼꦤꦁꦒꦸꦩꦤ꧀ꦠꦺꦴꦱ꧀ꦗꦸꦩꦼꦤꦼꦁꦤꦠꦭꦗꦼꦁꦲꦶꦁꦏꦁꦧꦏ꧀ꦲꦪꦸ꧈ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦥꦸꦤꦶꦏꦥꦸꦠꦿꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦢꦺꦮꦶꦒꦪꦠꦿꦶ꧈ꦢꦝꦺꦴꦱ꧀ꦏꦭꦺꦫꦺꦱ꧀ꦲꦶꦁꦏꦁꦮꦪꦃꦥꦿꦧꦸꦏꦼꦂꦠꦤꦒꦫ꧈ꦤꦠꦲꦶꦁꦱꦶꦔꦱꦫꦶꦲꦶꦁꦏꦁꦮꦼꦏꦱꦤ꧀꧈ꦲꦱ꧀ꦩꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦢꦺꦮꦶꦠꦿꦶꦧꦸꦮꦤꦠꦸꦁꦒꦢꦺꦮꦶꦗꦪꦮꦶꦱ꧀ꦤꦸꦮꦂꦢꦤꦶ꧉

꧋ꦢꦺꦮꦶꦠꦿꦶꦧꦸꦮꦤꦠꦸꦁꦒꦢꦺꦮꦶꦮꦲꦸꦲꦸꦒꦶꦏꦒꦸꦔꦤ꧀ꦱꦝꦺꦫꦺꦏ꧀ꦥꦸꦠꦿꦶ꧈ꦱꦩꦶꦢꦺꦤꦺꦥꦸꦠꦿꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦢꦺꦮꦶꦒꦪꦠꦿꦶ꧈ꦲꦱ꧀ꦩ

Babading Kabudayan Jawi

Saking R. Dwijawiyata

VIII.

Majapahit jamanipun Dewi Tribuwana Tunggadewi, taun 1328 — 1350.

Kacariyos, sèdanipun Sang Prabu Jayanagara (ing taun 1328) boten atilar putra kakung, pramila sapunika ingkang kagungan wewenang gumantos jumeneng nata lajeng ingkang bak ayu, inggih punika putranipun Dewi Gayatri, dados kaleres ingkang wayah Prabu Kertanagara, nata ing Singasari ingkang wekasan, asmanipun Dewi Tribuwana Tunggadewi Jayawisnuwardani.

Dewi Tribuwana Tunggadewi wau ugi kagungan saḍèrèk putri, samidéné putranipun Dewi Gayatri, asmanipun

Wijayadewi utawi Rajadewi Maharajasa.

Ing tembé sang Prabu Tribuwana Tunggadewi*) ḍaup kaliyan Radèn Cakraḍara utawi Radèn Kartawardana*) déné ingkang rayi Dewi Wijayadewi ḍaup kaliyan Radèn Kudamarta utawi Radèn Wijayarajasa, adipati ing Nagari Wengker.

Kaliyan Radèn Kartawardana Dewi Tribuwana Tunggadewi puputra kalih kakung putri, ingkang sepuh asisilih Radèn Hayamwuruk, ingkang enèm Dewi Iswari. Wondéné Dewi Wijayadewi kaliyan Radèn Wijayarajasa namung patutan satunggal miyos putri asisilih Dewi Inḍudewi.

*) Ing Serat Damarwulan, Dewi Tribuwana Tunggadewi kanamakaken Prabu Kenya. Radèn Kartawardana kanamakaken Radèn Damarwulan.

Contoh 3. Kitab Jayabaya

Pangertèkaké akèh-akèh supaya aja nindakaké siya, mengkéné kanḍané: kayata kowé nyuwèk cangkem cecak utawa mila raliyané, kuwi nganggo tepakna awakmu ḍéwé, upama cangkemmu disuwèk mengkono, apa kowé ya ora sambat? Déné kéwan olèhé ora sasambat kuwi rak mung saka orané bisa caturan baé, mungguh bisaa basa manusa meṣṭiné ora beda, karodéné manèh, wong kang luput mung cecak siji, jebul cecak kang akèh-akèh liyané teka milu koluputaké? Upama kang kaluputan mau wong siji, apa wong sajagad kalebu kowé ḍéwé ya kudu diukum? Iku panemu anèh, becik marènana karepmu kang mengkono iku. Wis kerep baé Bok Sarijah dituṇḍung lungrahé saka olèhé

ꦱꦺꦴꦏ꧀ꦱꦶꦪꦩꦼꦚꦁꦏꦺꦮꦤ꧀꧈ ꦤꦔꦶꦁꦧꦚ꧀ꦗꦸꦂꦢꦶꦈꦤ꧀ꦢꦁꦧꦭꦶꦗꦭꦫꦤ꧀ꦩꦂꦠꦮꦶꦗꦪꦎꦫꦧꦶꦱꦎꦭꦺꦃꦈꦮꦺꦴꦁꦏꦁꦮꦱꦶꦱ꧀ꦒꦮꦺꦥꦺꦥꦺꦱꦤ꧀ꦱꦺꦤ꧀ꦛꦺ꧈ ꦗꦫꦺꦪꦺꦤ꧀ꦮꦺꦴꦁꦭꦶꦪꦏꦁꦔꦺꦴꦭꦃꦫꦱꦤꦺꦮꦶꦱ꧀ꦩꦼꦱ꧀ꦛꦶꦒꦠꦼꦭ꧀꧈ ꦩꦺꦴꦁꦏꦩꦂꦠꦮꦶꦗꦪꦎꦫꦧꦶꦱꦤꦶꦁꦒꦭ꧀ꦥꦏꦫꦼꦩꦤꦺꦩꦻ꧉

sok siya menyang kéwan, nanging banjur diundang bali jalaran Martawijaya ora bisa olèh uwong kang wasis gawé pèpèsan sénṭé, jaré yèn wong liya kang ngolah rasané wis mesṭi gatel, mongka Martawijaya ora bisa ninggal pakaremané mau.

Contoh 4. Prasasti Masjid Salikin

ꦥꦺꦔꦼꦠꦤ꧀

꧋ꦄꦢꦼꦒꦶꦁꦩꦱ꧀ꦗꦶꦢ꧀ꦱꦭꦶꦏꦶꦤ꧀ꦪꦱꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦫꦢꦺꦤ꧀ꦔꦤ꧀ꦠꦺꦤ꧀ꦠꦸꦩꦼꦁꦒꦸꦁꦥꦿꦮꦶꦫꦢꦶꦂꦗ꧈ ꦭꦗꦼꦁꦏꦮꦏꦥꦏꦼꦤ꧀ꦏꦁꦒꦺꦥꦂꦭꦸꦤꦶꦁꦆꦱ꧀ꦭꦩ꧀ꦭꦤ꧀ꦩꦸꦱ꧀ꦭꦶꦩꦶꦤ꧀ꦆꦁꦱꦭꦩꦶꦭꦩꦶꦤꦶꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦥꦩ꧀ꦧꦶꦏꦏꦶꦥꦸꦤ꧀ꦆꦁꦢꦶꦤ꧀ꦠꦼꦤ꧀ꦏꦼꦩꦶꦱ꧀ꦏꦭꦶꦮꦺꦴꦤ꧀ꦠꦁꦒꦭ꧀ꦏꦥꦶꦁ꧇꧑꧖꧇ ꦮꦸꦭꦤ꧀ꦗꦸꦩꦢꦶꦭꦮꦭ꧀ꦠꦲꦸꦤ꧀ꦗꦶꦩ꧀ꦄꦮꦭ꧀꧇꧑꧘꧘꧕꧇ ꦈꦠꦮꦶꦱꦸꦂꦪꦏꦥꦶꦁ 21 ꦮꦸꦭꦤ꧀ꦗꦤꦸꦮꦫꦶ 1954 ꦢꦼꦤꦶꦁꦫꦢꦺꦤ꧀ꦔꦤ꧀ꦠꦺꦤ꧀ꦠꦸꦩꦼꦁꦒꦸꦁꦥꦿꦮꦶꦫꦢꦶꦂꦗ꧉

ꦏꦠꦿꦔꦤ꧀

꧋ꦱꦢꦺꦫꦺꦔꦶꦥꦸꦤ꧀ꦩꦱ꧀ꦗꦶꦢ꧀ꦱꦭꦶꦏꦶꦤ꧀ꦏꦒꦫꦥ꧀꧈ ꦱꦩ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦮꦺꦴꦤ꧀ꦠꦼꦤ꧀ꦩꦲꦸꦗꦸꦢ꧀ꦥꦤ꧀ꦝꦼꦩꦺꦤꦶꦁꦩꦱ꧀ꦗꦶꦢ꧀꧈ ꦱꦸꦫꦩ꧀ꦧꦶꦱꦲꦥꦭꦩ꧀ꦥꦲꦤ꧀꧈ ꦱꦂꦠꦧꦺꦴꦤ꧀ꦝꦱꦮꦠꦮꦶꦱ꧀꧈ ꦏꦢꦺꦴꦱ꧀ꦠ꧇ ꦮꦼꦝꦶꦒꦩ꧀ꦥꦶꦁꦏꦗꦼꦁꦭꦤ꧀ꦱꦤꦺꦱ꧀ꦱꦤꦺꦱꦶꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦱꦺꦴꦏꦺꦴꦔꦤ꧀ꦱꦏꦶꦁꦥꦫꦩꦸꦱ꧀ꦭꦶꦩꦶꦤ꧀꧈ ꦢꦺꦤꦺꦆꦁꦏꦁꦔꦿꦚ꧀ꦕꦁꦱꦲꦔꦮꦠ꧀ꦄꦮꦠꦶꦥꦁꦒꦫꦥꦶꦥꦸꦤ꧀ꦩꦱ꧀ꦗꦶꦢ꧀꧇ ꦫꦢꦺꦤ꧀ꦔꦧꦺꦲꦶꦕꦺꦴꦤ꧀ꦢꦿꦢꦶꦥꦿꦗ꧈ ꦆꦁꦏꦁꦄꦁꦒꦫꦥ꧀꧈ ꦫꦢꦺꦤ꧀ꦱꦸꦱꦺꦗ꧉

ꦥꦔꦿꦺꦲꦶꦁꦩꦱ꧀ꦗꦶꦢ꧀ꦱꦭꦶꦏꦶꦤ꧀

ꦥꦔꦂꦱ꧇ ꦫꦢꦺꦤ꧀ꦲꦗꦶꦩꦸꦃꦏꦩꦢ꧀ꦔꦢ꧀ꦤꦤ꧀

ꦥꦤꦶꦠꦿ꧇ ꦫꦢꦺꦤ꧀ꦔꦧꦺꦲꦶꦕꦺꦴꦤ꧀ꦢꦿꦢꦶꦥꦿꦗ

Pèngetan

Adeging Masjid Salikin yasanipun Radèn Ngantèn Tumenggung Prawiradirja, lajeng kawakapaken kanggé parluning Islam lan muslimin ing salamilaminipun, pambikakipun ing dinten Kemis Kaliwon tanggal kaping 16 wulan Jumadilawal taun Jim awal 1885 utawi Surya kaping 21 wulan Januari 1954 dening Radèn Ngantèn Tumenggung Prawiradirja.

Katrangan

Sadèrèngipun Masjid Salikin kagarap, sampun wonten maujud panḍemèning masjid, surambi saha palampahan, sarta bonḍa - sawatawis, kadosta: weḍi gamping kajeng lan sanès-sanèsipun, sokongan saking para muslimin, déné ingkang ngrancang saha ngawat-awati panggarapipun Masjid: Radèn Ngabèhi Condradipraja, ingkang anggarap, Radèn Susèja.

Pangrèhing Masjid Salikin

Pangarsa: Radèn Haji Muhkhamad Ngadnan.

Panitra: Radèn Ngabèhi Condradipraja.

Contoh 5. Al-Quran terjemahan bahasa dan aksara Jawa

Q.S. Al-Hijr:1

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

꧋ꦲꦮꦶꦠ꧀ꦲꦶꦁꦏꦁꦄꦱ꧀ꦩꦄꦭ꧀ꦭꦃ꧈ ꦏꦁꦩꦲꦩꦸꦫꦃꦠꦸꦂꦩꦲꦄꦱꦶꦃ꧉

Awit ingkang Asma Allah, kang Maha Murah tur Maha Asih.

الٓر ۚ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ وَقُرْءَانٍ مُّبِينٍ ۝

꧋ꦄꦭꦶꦥ꦳꧀ ꦭꦴ—ꦩ꧀ ꦫꦴ— ꧌ꦏꦁꦥꦿꦶꦏ꧀ꦱꦏꦫꦺꦥꦺꦩꦸꦁꦄꦭ꧀ꦭꦃꦥꦶꦪꦩ꧀ꦧꦏ꧀꧍꧉ ꦩꦁꦏꦺꦴꦤꦺꦴꦆꦏꦸꦄꦪꦠꦺꦏꦶꦠꦧ꧀ꦏꦸꦂꦄꦤ꧀ꦏꦁꦥꦿꦠꦺꦭ꧉

Alif laam raa (kang priksa karepé mung Allah piyambak). Mangkono iku Ayaté Kitab Kur'an kang pratéla.

Q.S. Al-Hijr:28

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝

꧋꧌ꦲꦺꦩꦸꦲꦩ꧀ꦩꦢ꧀꧍ ꦱꦶꦫꦚꦫꦶꦠꦏ꧀ꦤꦤꦭꦶꦏꦄꦭ꧀ꦭꦃꦥꦔꦺꦫꦤꦶꦫꦔꦤ꧀ꦢꦶꦏꦩꦫꦁꦩꦭꦆꦏꦠ꧀꧇ ꦆꦁꦱꦸꦤ꧀ꦒꦮꦺꦩꦤꦸꦁꦱꦱꦏꦭꦺꦩꦃꦏꦁꦒꦫꦶꦁꦏꦸꦩꦺꦤ꧀ꦛꦁ꧈ ꦮꦶꦤꦺꦴꦫꦤ꧀ꦧꦚꦸꦔꦤ꧀ꦠꦶꦢꦢꦶꦲꦺꦤ꧀ꦝꦸꦠ꧀ꦆꦉꦁꦠꦸꦂꦩꦩ꧀ꦧꦸ ꧌ꦱꦏꦢꦺꦤꦶꦁꦭꦮꦱꦺ꧍꧉

(Hé Muhammad) Sira nyaritakna nalika Allah Pangèranira ngandika marang Malaikat: Ingsun gawé manungsa saka lemah kang garing kumenṭang, winoran banyu nganti dadi enḍut ireng tur mambu (saka déning lawasé).

Contoh 6. Sebuah artikel di Pusaka Jawi

꧋ꦧꦧ꧀ꦏꦧꦸꦢꦪꦤ꧀ꦗꦮꦶ꧉

꧋ꦱꦺꦴꦱꦺꦴꦫꦲꦶꦥꦸꦤ꧀ꦠꦸꦮꦤ꧀ꦝꦺꦴꦏ꧀ꦠꦺꦴꦂꦠꦺ꧈ ꦥꦶꦱꦺꦴ꧈ ꦲꦶꦁꦏꦁꦏꦲꦗꦔꦤ꧀ꦲꦶꦁꦥꦲꦺꦩꦤ꧀

ꦫꦢꦾꦥꦸꦱ꧀ꦠꦏ

ꦤꦭꦶꦏꦱꦸꦂꦪꦏꦥꦶꦁ 22/23 ꦩꦺꦆ 1929 ꧉

꧋ꦱꦢꦺꦫꦺꦔꦶꦥꦸꦤ꧀ꦏꦸꦭꦱꦺꦴꦱꦺꦴꦫꦃꦱꦮꦠꦮꦶꦱ꧀ꦧꦧ꧀ꦏꦮꦺꦴꦤ꧀ꦠꦼꦤꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦱꦂꦠꦲꦱꦭ꧀ꦲꦸꦱꦸꦭꦶꦥꦸꦤ꧀ꦏꦧꦸꦢꦪꦤꦶꦁꦠꦶꦪꦁꦗꦮꦶ꧈ ꦩꦺꦴꦁꦒꦏꦥꦫꦺꦔꦫꦸꦩꦶꦪꦶꦤ꧀ꦤꦼꦫꦔꦏꦺꦤ꧀ꦠꦼꦩ꧀ꦧꦸꦁꦏꦧꦸꦢꦪꦤ꧀ꦱꦸꦫꦲꦺꦴꦱꦶꦥꦸꦤ꧀ꦱꦪꦺꦏ꧀ꦠꦺꦴꦱ꧀ꦥꦸꦤꦥ꧉

꧋ꦠꦼꦩ꧀ꦧꦸꦁꦏꦧꦸꦢꦪꦤ꧀ꦥꦸꦤꦶꦏꦭꦶꦁꦒꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦧꦸꦢꦪ꧈ ꦩꦤꦮꦶꦠꦼꦒꦼꦱꦶꦥꦸꦤ꧀ꦠꦼꦩ꧀ꦧꦸꦁꦧꦸꦢꦪ꧇ ꦧꦸꦢꦶ꧈ ꦭꦗꦺꦁꦩꦭꦶꦃꦥꦶꦏꦶꦂ꧈ ꦱꦂꦠꦒꦸꦤ꧈ ꦩꦶꦭꦠꦼꦩ꧀ꦧꦸꦁꦏꦧꦸꦢꦪꦤ꧀ꦒꦝꦃꦱꦸꦫꦲꦺꦴꦱ꧀꧇ ꦏꦥꦶꦤ꧀ꦠꦼꦫꦤ꧀꧈ ꦏꦱ

Bab Kabudayan Jawi

Sosorahipun Tuan Ḍoktor T. Piso ingkang kaajangan ing paheman

Radyapustaka

Nalika surya kaping 22/23 Mei 1929

Sadèrèngipun kula sosorah sawatawis bab kawontenanipun sarta asal usulipun kabudayaning tiyang Jawi, mongga kaparenga rumiyin nerangaken tembung kabudayan suraosipun sayektos punapa.

Tembung kabudayan punika lingganipun budaya, manawi tegesipun, tembung budaya: budi, lajeng malih pikir, sarta guna. Mila tembung kabudayan gaḍah suraos: kapinteran, kasagedan. Sapunikanipun tembung

kabudayan wau kanggénipun tunggil teges kaliyan tembung monca: *kultuur*, inggih punika samukawisasing kasagedan tuwin kagunan, sarta adat waton punapa malih tatacara ingkang dados gegaḍuhanipun salah satunggiling bongsa. Mila manawi nganggé ukara kabudayaning tiyang Jawi punika ingkang karaosaken samukawis ing kasagedan tuwin kagunan sarta adat waton punapa malih tatacara ingkang dipun anggé tiyang Jawi, wiwit kina ngantos dumugi jaman samangké.

Sareng ngraosaken ukara kabudayaning tiyang Jawi ingkang kados makaten suraosipun, sampun tétèla kabudayan wau wiwit jaman kina dumugi samangké kaṭah éwahipun. Upaminipun: ing jaman kina agaminipun tiyang Jawi agami Buda, wiwit jaman kawaléan santun agami Islam. Ing jaman kina pancèn kaṭah adat waton tuwin tatacara ing jaman samangké sampun boten kanggé.

Contoh 7. Bhāratayuddha dan Rāmāyaṇa

Bhāratayuddha, bab 8 śloka 1

Ngkā krodha Kṛṣṇa mangadĕg saka ring pahöman, munggwing natar sira wibhuh kadi Kālamṛtyu, mintonakĕn krama niran tuhu Wiṣṇumūrtti, līlā triwikrama makāwak ikang triloka.

Rāmāyaṇa, kaca 177 śloka 31

Jahnī yahning talaga kadi langit, mambang tang pās wulan upama nikā, wintang tulyang kusuma ya sumawur, lumrā pwekang sari kadi jalada.

Contoh 8. Serat Pustaka Raja Purwa jilid 2

Serat

Pustaka Raja Purwa Jilidan Ongka 2

Anyariyosaken kawontenanipun Pulo Jawi, Sumatra, Bali, tuwin Madura, wiwit taun 310 dumugi taun 466

Babon asli saking sawargi Radèn Ngabèhi Ronggawarsita, Pujangga ing Karaton Dalem, Surakarta Hadiningrat.

Kaecap ing pangecapanipun Tuan H. Buning, ing Ngayogyakarta,

Taun 1885

Bubuka

Hongwéhen pranawasameh

Purwakanipun Serat Pustaka Raja Purwa jilidan ongka 2 punika, angocapaken babaraning cariyosipun Serat Maharaja, ingkang kawrat bab kaping 4 ing Serat Pustaka Raja Purwa. Menggah Serat Pustaka Raja Purwa sadaya wau punika, hiasanipun Sri Baṭara Aji Jayabaya, Natabinaṭara ing Nuswa Jawi, ingkang akaḍaton Nagari Daha, inggih ing Mamenang tanah Kaḍiri, kados ingkang sampun kagancaraken tumrap ing bubukanipun, Serat Pustaka Raja Purwa jilidan ongka 1 wondéné urutipun cariyos kados ing nganḍap punika.

Caturtakanḍeh

Bab kaping 4

Amratèlakaken babaranipun Serat Maharaja punika, kapérang dados sakawan lampahan, pérangan, ongka 1 nama Serat Raja Kanwa, kaanggit déning Empu Wisaka ing Mamenang,

panganggitipun nalika taun surya sangkala 852 taun candra sangkala amarengi 878.

Wiyosipun, menggah ingkang dados bubuka kacariyosaken rumiyin, tumrap ing Serat Raja Kanwa, ing salebeting taun sambrama, etanging taun surya sangkala 301 tinengeran, séla bentar katon muluk. Kaétang ing taun candra sangkala 310 tinengeran, barakaning Raja Wédḍa.

Kacariyos, ing nalika punika, ingkang Jumeneng Ratu Ageng hamengku talatahipun Nuswa Jawi sadaya, déwa anama Sang Hyang Rudra saḍèrèkipun Sang Hyang Jagadnata, akaḍaton wonten ing Gilingaya tanah Prayangan, Sang Hyang Rudra ajujuluk Sri Maharaja Déwa Ésa, putranipun kakung ingkang nama Prabu Pakukuhan, araraton wonten ing Tasikmadu. Kacariyos, sareng dumuginipun mongsa sitra, panjenenganipun Prabu Pakukuhan ing Tasikmadu, jengkar hangalih kaḍaton ing Nagari Purwacarita, inggih punika tanah tilas kaḍaton ing Purwacarita kaping kalih, ingkang ing ngajeng kagem Raja Bérawa inggih Sang Hyang Kala, tuwin Raja Budḍa Kresna inggih Sang Hyang Wisnu. Dumunungipun wonten sukunipun wukir mahéndra, ingkang ing mangké kawastanan redi lawu kalebet wawengkonipun Tanah Surakarta, Prabu Pakukuhan, lajeng asisilih nama Prabu Sri Mahapunggung, nagarinipun lastantun winastanan Purwacarita. Radèn Jaka Puring kinarya papatih, Resi Radḍi kinarya brahmana, kaparingan nama Brahmana Radḍi, saraharinipun Dewi Manis sami kadadosaken

punggawa.

Ing salebeting taun biswawisu, etanging taun surya sangkala 302 tinengeran, kembar barakaning guna. Kaétang ing taun candra sangkala 311 tinengeran, rupa condra katon ing gagana.

Amarengi mongsa kartika, kacariyos, Pramèswari Nata ingkang nama Dewi Manis seda.

Contoh 9. Serat Dewaruci

Serat Dewaruci, Mawi Wredi

Nihandoning ngulun manulat sri, mring sarkara mamrih mamarddawa, tyaswigena panjutané, juwet silar jèng tuwuh, wahananing kahanan jati, sujana paramarta, witaning tumuwuh, winanguning kang sasmita, ginupita ing kawi rèh bima suci, winangun lawan jarwa. Wrekoḍara dukpuruhita mring, ḍanyang Durna kinèn ngupayaha, toya ingkang nucèkake, marang sariranipun Wrekoḍara mantuk wawarti, maring Nagri Ngamarta, pamit kadang sepuh, sira Prabu Yuḍisṭira, kang para risadaya nujumarengi, aneng ngarsaning raka. Aryasèna matur ing rakaji, lamun harsa kèsah mamrih toya, déning guru pituduhé, Sri Darmaputra ngungun, amiyar saha turingari, cinipta praptèng baya, Naréndra mangunkung, dyan satriya dananjaya, matur nembah ing raka Sri Narapati, punika tansakéca. Inggih sampun paduka lilani, rayi dalem kèsahé punika, boten sakéca raosé, arya kalih wotsantun, inggih sampun tuan lilani, watak raka paduka,

ꦔꦱ꧀ꦠꦶꦤꦥꦸꦏꦸꦭꦸꦤ꧀꧈ ꦏꦂꦪꦩꦔꦺꦤ꧀ꦢꦿꦱꦁꦱꦫ꧈ ꦉꦱꦶꦢꦸꦂꦤꦒꦶꦤꦸꦧꦼꦭ꧀ꦥꦸꦫꦶꦃꦔꦥꦸꦱꦶ꧈ ꦱꦶꦂꦤꦤꦶꦁꦥꦿꦥꦤ꧀ꦝꦮ꧉ ꦮꦽꦏꦺꦴꦝꦫꦩꦶꦪꦂꦱꦤꦲꦸꦫꦶ꧈ ꦆꦁꦱꦸꦤ꧀ꦩꦺꦴꦁꦱꦏꦼꦤꦄꦢꦺꦤ꧀ꦄꦩ꧀ꦥꦃ꧈ ꦩꦠꦶꦪꦔꦸꦩꦸꦂꦏꦸꦝꦺꦮꦺ꧈ ꦮꦺꦴꦁꦤꦼꦢꦾꦩꦿꦶꦃꦥꦶꦤꦸꦠꦸꦱ꧀꧈ ꦥꦤꦸꦁꦒꦭꦺꦲꦾꦁꦩꦲꦱꦸꦕꦶ꧈ ꦄꦂꦪꦱꦺꦤꦱꦏ꧀ꦱꦤ꧀꧈ ꦏꦭꦺꦥꦠ꧀ꦱꦸꦩꦼꦩ꧀ꦥꦿꦸꦁ꧈ ꦱꦿꦶꦤꦫꦺꦤ꧀ꦢꦿꦪꦸꦝꦶꦰ꧀ꦡꦶꦫ꧈ ꦩꦶꦮꦲꦫꦶꦏꦠꦶꦒꦔꦸꦔꦸꦤ꧀ꦠꦤ꧀ꦱꦶꦥꦶ꧈ ꦭꦶꦂꦠꦶꦤꦼꦧꦏ꧀ꦩꦺꦴꦁꦠꦸꦤ꧉ ꦠꦤ꧀ꦮꦶꦤꦂꦤꦏꦁꦏꦫꦶꦥꦿꦶꦲꦠꦶꦤ꧀꧈ ꦏꦮꦸꦮꦸꦱꦭꦩ꧀ꦥꦲꦶꦫꦱꦺꦤ꧈ ꦠꦤ꧀ꦥꦮꦢꦾꦄꦩꦸꦁꦝꦺꦮꦺ꧈ ꦩꦸꦁꦧꦗꦿꦱꦶꦤ꧀ꦝꦸꦁꦫꦶꦮꦸꦠ꧀꧈ ꦄꦩ꧀ꦧꦼꦧꦼꦤꦼꦂꦩꦸꦫꦁꦆꦁꦩꦂꦒꦶ꧈ ꦥꦿꦲꦫꦩꦸꦁꦒꦺꦁꦔꦂꦱ꧈ ꦒꦺꦴꦫꦉꦃꦒꦸꦩꦸꦫꦸꦃ꧈ ꦏꦒꦾꦠ꧀ꦩꦶꦫꦶꦱ꧀ꦮꦺꦴꦁꦥꦝꦺꦱꦤ꧀꧈ ꦏꦁꦏꦄꦩ꧀ꦧꦃꦏꦁꦏꦥꦿꦁꦒꦸꦭ꧀ꦝꦺꦴꦝꦺꦴꦏ꧀ꦄꦗꦿꦶꦃ꧈ ꦄꦤ꧀ꦢꦼꦥꦺꦱ꧀ꦤꦼꦩ꧀ꦧꦃꦤꦼꦩ꧀ꦧꦃ꧉

Ngastina pukulun, karya mangéndra sangsara, Resi Durna ginubel purih ngapusi, sirnaning pra Panḍawa. Wrekoḍara miyar sanahuri, ingsun mongsakena adèn ampah, matia ngumurku ḍéwé, wong nedya mrih pinutus, panunggalé hyang mahasuci, Aryasèna saksan, kalèpat sumemprung, Sri Naréndra Yuḍiṣṭira, miwaha rika tiga ngunguntansipi, lir tinebak mongtuna. Tanwinarna kang kari prihatin, kawuwusa lampahira Sèna, tanpa wadya amung ḍéwé, mung bajra sinḍung riwut, ambebener murang ing margi, prahara munggéng ngarsa, gora-rèh gumuruh, kagyat miris wong padésan, kang kaambah kang kapranggul ḍoḍok ajrih, andepés nembah-nembah.

Semua teks di atas hanyalah sebagai contoh teks untuk menunjukkan bagaimana penampilan fonta Tuladha Jejeg jika digunakan menulis aksara Jawa. Teks di atas bukan dimaksudkan sebagai bahan rujukan.

ꦫ꧈ꦱ꧈ ꦮꦶꦲꦤꦤ꧀ꦠ
R.S. Wihananto
rswihananto@gmail.com